

Financieringstilbud, idet man derigennem vilde kunne holde Boligbyggeriet i fuld Gang, og et direkte Tilskud under den ene eller den anden Form vilde saaledes ikke være paakrævet, en Udtalelse, som den ærede Ordfører for Mindretallet jo har gentaget her. Men det ærede Medlem ved jo, at det ikke har været muligt for ham at trænge igennem med denne Betragtning, hverken under de Forhandlinger, som er blevet ført om hele denne Sag i Indenrigsministeriet, og paa Grundlag af hvilke det foreliggende Lovforslag er udarbejdet, eller i det andet høje Ting, og det vil afgjort heller ikke være muligt i dette høje Ting. Der har ikke været Mulighed for at trænge igennem med den Opfattelse, at man kunde blive staaende ved det rene og skære Financieringssystem uden at tilvejebringe en Mulighed for under særlig vanskelige Forhold at vise Hensyntagen fra Boligfondens Side overfor Laantagerne. Nu siger den ærede Mindretalsordfører, at gennem det Forslag, som er stillet til § 5, vil der blive tilvejebragt gunstigere og rimeligere Forhold derigennem, at det Tilskud, der aabnes Mulighed for ved Ændringsforslag Nr. 1, vil blive anvendt til Afskrivning paa Laanet og derigennem altsaa blive en virkelig Hjælp for den paagældende — og mindske Statens Risiko, siger den ærede Mindretalsordfører. Ja, naturligvis, naar jeg laaner en Mand Penge og derefter forærer ham en Del af Beløbet, kan det ikke benægtes, at jeg har formindsket min Risiko, men jeg synes rigtignok, at den Betragtning er af saa formel Art, at den i denne Forbindelse ikke har nogen som helst Rimelighed. Hvis jeg har laant en Mand 100 Kr., og jeg siger til ham: foreløbig vil jeg give dig Henstand med Betalingen af de 20 Kr., men bliver du saaledes situeret, at du kan betale dem, skal du af med dem, saa synes jeg, at jeg har vist ham det samme Hensyn, som hvis jeg absolut eftergiver ham de 20 Kr., men jeg har opnaaet at sikre mig Mulighed for at faa de 20 Kr., hvis hans Forhold skulde ændre sig. Saaledes ogsaa her: Man giver vedkommende en vis Henstand, eftergiver et vist Beløb, men skriver det ikke af paa vedkommendes Gæld, idet man reserverer sig sin fulde Ret til at kræve det hele, hvis vedkommende skulde blive i Stand til at betale det. Altsaa, den Fordel, som det ærede Medlem mener at tilvejebringe for Statskassen ved de Ændringsforslag, som han er Ordfører for, synes mig at være af en noget ejendommelig Beskaffenhed. En Realitet derimod er

det naturligvis, at det foreslaas at indskrænke Muligheden for Hensyntagen til 5 pCt. fra Statskassens Side og 5 pCt. fra Kommunens Side, medens Lovforslaget har 10 pCt., men tror det ærede Medlem virkeligt, det vil være muligt i den høje Rigsdag at faa gennemført en Boliglov, som indskrænker den Mulighed, der er aabnet gennem Lovforslagets Bestemmelser i § 5, til det, som det ærede Medlem her foreslaar? Jeg tror nemlig ikke, det vil være muligt, og hvis det ærede Medlem med mig erkender, hvad jeg tror han gør, Nødvendigheden af at gaa til en Lovgivning, som kan virke fremmende paa Byggeriet i den kommende Tid, nytter det jo ikke noget at opstille Vilkaar for en saadan Lovgivnings Tilvejebringelse, som han ved er uopfyldelige.

Dernæst siger det ærede Medlem, at gennem Ændringsforslag Nr. 2 vilde man opnaa at forcere Byggeriet ganske anderledes i den kommende Sommer, end Tilfældet ellers vil blive. Ja, jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at i hvilken Grad dette lader sig gøre, virkelig ikke er lovbestemt, det bestemmes ikke ved, hvad vi skriver i dette Lovforslag, men er i allerhøjeste Grad afhængigt af det Antal Bygningsarbejdere, som staaar til Disposition. Og med det Antal, der er, vil der ikke, uanset hvor gunstige Vilkaar for Byggeriet vi søger at tilvejebringe, kunne etableres et Byggeri i den kommende Sommer, som paa nogen Maade kan afhjælpe Bolignøden, det vil være ganske udelukket. Om det kan ske i Løbet af 2 Somre, er selvsagt i høj Grad usikkert, men at det skulde kunne ske i Løbet af kortere Tid, maa det ærede Medlem endelig ikke tro: Derfor er den Sammenligning mellem Ydelserne, som det ærede Medlem har anstillet i Slutningen af det første Mindretals Betænkning, efter min Opfattelse ogsaa ganske misvisende, thi det ærede Medlem siger: Vi reducerer ved vort Forslag Statskassens og Kommunernes Maksimumsrisiko fra 24 Mill. Kr. til 6 Mill. Kr., men tror det ærede Medlem da, at det blev muligt med det Byggeri, som kan etableres ved Hjælp af den forhaandenværende Arbejdskraft, at undgaa en Forlængelse af en saadan Lovgivning for endnu et Aar? Det kan det ærede Medlem, som har Kendskab til den Arbejderstab, som staaar til Disposition, umuligt tro, og derfor synes det mig, at det havde været rimeligt, om det ærede Medlem i denne sin Udtalelse havde holdt sig til det faktiske, at for det